

“इतश्चेतस विचरन् तस्मिन् सुनिवृत्तमे” देवीमा० ।

इतस्तत् अयं इहः । अन्वितस्याने इत्यर्थे “लाङ्गूल-
विश्वे पविर्पिशोभैरितस्तत्तन्मरीचिगौरैः” कुमा० ।

इतस् अयं इदम्+तस्मिन् इशादेशः । १ अस्मादित्यर्थे “इतः
स दैत्यः प्राप्नोति नैत एवाहति क्षयम्” कुमा० । २ अ-
स्मिन्नित्यर्थे च । “इतोनिषोदेति विस्मृष्टभूमिः” कुमा० ।
“प्रयुक्तमयस्त्रिमितो वृथा स्यात्” रघुः ।

इति अयं इष-क्तिच् । १ हेतौ, २ प्रकाशने, ३ निदर्शने,
४ प्रकारे, ५ अनुकर्षे, ६ समानौ, ७ प्रकरणे, ८ स्वरूपे,
९ साक्षिध्वे, १० विवचानियमे, ११ मते, १२ प्रत्यये, १३ अव-
धारणे, १४ व्यवस्थायाम्, १५ परामर्शे, १६ समाने, १७ इत्य-
मर्थे, १८ प्रकर्षे, १९ उपक्रमे च । तत्र स्वरूपद्योतकता विधा
शब्दस्वरूपद्योतकता प्रातिपादिकार्थद्योतकता वाक्यार्थ-
द्योतकता चेति भेदात् । तत्र शब्दस्वरूपद्योतकत्वे तद्योगे
न प्रथमा । “क्षणेति मङ्गल नाम यस्य वाचि प्रवर्तते”
पुरा० । “अतएव गवित्राह भूषत्तायामितीदृशम्”
भर्तृहरिः “रामरामेति रामेति कूजनं मधुरं वचः”
रामा० “रामेति रामभद्रेति रामचन्द्रेति वा जपन्”
रामकवचम् । प्रातिपादिकार्थद्योतकत्वे प्रथमा ।
“यस्मिन्नामिन्विधवारितं पुरस्ततः शरीरोति विभाविता-
कृतिम् । विभुर्विभक्तावयवं पुमानिति क्रमादसु नारद
इत्यबोधि सः” भावः । “दशरथ इत्युदाहृतः” भट्टिः ।
“वदन्त्यपस्तेति च तां पुराविदः” कुमा० । वाक्यार्थ-
द्योतकत्वे न प्रथमा निपातेनाभिहिते प्रतिपादिकार्थे एव
प्रथमाविधानात् वाक्यस्य च श्रुत्या लक्षण्या वा एकार्थ-
बोधकत्वाभावेन प्रातिपादिकत्वाभावात् “भूषत्तायामिती-
दृशम्” भर्तृ० । “श्रुतार्थस्य परित्रागादश्रुताश्रुतार्थस्य
कल्पनात् । प्राप्स्य वाधादित्येवं परिसंख्या विदोषिका”
मीमांसाका० । तत्र हेतौ “इतोव धारासवधीर्थ” नैष० ।
“इति असा कारुतरेण लेखितम्” नैष० । प्रकारे “इति
मदमदनाभ्यां रागिणः स्वरगागाः” भावः प्रकाशार्थे
इतिहरि इत्यादौ अय्यो० इदमर्थे “पिरोधिषिद्धमिति-
कर्तुमुद्यतम्” प्रकरणे इतिज्ञानमितिकर्तव्यम् । इति-
वृत्तम् । भावे क्तिन् । २० गतौ २१ चाने च स्त्री
“प्रासावीहिपुत्रं चतुष्पदित्ये” अ० १, १२४, १ । २२
अधिभेदे पु० ।

इतिक लि० इत गमनमन्त्रस्य ठन् । गतिमति ततः नडा०
गोत्रापत्ये फक् । ऐतिकायनः तडोत्रापत्ये पुंस्त्री

इतिकथ लि० इति इत्यं कथा यस्य । अर्थान्तरवाक्य-
प्रयोक्तारि अन्वयेवचने ।

इतिकथा स्त्री इति इत्यं कथा । अर्थान्तरवाक्ये भेदि० ।
इतिकर्तव्य लि० इति इत्यं कर्तव्यम् । इत्यं कर्तव्ये परि-
पाटीयुक्ते कर्तव्ये । “एवं सर्वं विधायेदमितिकर्तव्यमा-
त्मनः” मनुः “संदिदेशेतिकर्तव्यम् वज्रवेगप्रमाद्यनौ”
भा० व० २८५ अ० “स च व्यवहारः कोटयः कतिविधः कथञ्चे-
तिकर्तव्यताकलापोनाभिहितः” इति मिता० “कथयन्त्विति
कर्तव्यं श्वः काले करशमहे” भा० व्या० १६५ अ० ।
“धर्मं प्रमीयमाणे हि वेदेन कुरुणात्मना । इतिकर्तव्यता-
भागं मीमांसा पूरयिष्यति” पुरा० इतिज्ञानादयोष्यत् ।
“तेषु तेषुतिज्ञानं हि पुरुषस्य समाप्यते” मनुः ।
“ततोऽर्जुनस्य कथञ्च विनिश्चित्येतिज्ञानताम्” भा०
व्या० २२० अ० ।

इतिवृत्त न० इत्यं वृत्तम् । इदं प्रकारान्विते चरिते । “इति-
वृत्तं नरेन्द्राणामृषीणाञ्च महात्मनाम्” भा० आ० २ अ०
उपचारात् तज्ज्ञापके २ पुराणादौ च । “ममेतिवृत्तं
किञ्च गेयमङ्गुतम्” रामा० । “दूरादुर्वर्तिनि स्यात्
तस्य प्रासङ्गिकेतिवृत्ते तु” सा० द० ।

इतिश पु० अधिभेदे । तस्य गोत्रापत्यम् नडा० फक् । ऐति-
शायनस्तडोत्रापत्ये पुंस्त्री ।

इतिह अयं इति एवं ह किञ्च इहः । उपदेशपरम्परायाम्
यथाऽत्र वटे यत्र इत्युपदेशपरम्परैव न तु केनापि
दृष्टा तथा कृत्यतम् । इति तस्य प्रसिद्धिमात्रता “इति
होचुर्दृष्टा” सा० को० ।

इतिहास पु० इतिह पारंपार्योपदेश आक्षेपेऽस्मिन् आस-
न्नाधारे चञ् ईत० । “धर्मार्थकाममोक्षाणामुपदेशसम्बन्धितम् ।
पूर्ववृत्तकथायुक्तमितिहासं प्रचलते” इत्युक्तलक्षणे पुरावृत्त-
प्रकाशके भारतादियन्त्रे । “इतिहासपुराणाद्यैः षष्ठं
सम्पन्नं नयेत्” दण्डः “स्वाध्यायं श्रावयेत् पित्रे धर्मशास्त्राणि
चैव हि । आख्यानानिोतिहासांश्च पुराणानि खिलानि च”
मनुः । “वाकोमाक्येतिहासपुराणः पञ्चमोवेदानां वेदः”
व्या० उ० “इतिहासोत्तमादस्माज् जायन्ते कवि ब्रह्मणः ।
पञ्चम्य इव भूतेऽथोलोकसंविधयस्तथः । भारतस्येतिहासस्य
उपयां यन्मार्गसंयुताम् । संस्कारोपगतां प्राज्ञैर्न न-
नाशास्त्रोपदृष्टिताम्” भा० व्या० १ अ० इत्युक्ते भारतस्येति
हासरूपत्वम् । “इतिहासपुराणाद्यैर्वेदे” समुपदृष्टवेत्”
अरिः । २ अन्यस्मिन् पुरावृत्ते च च भारते शान्ति-फ-